

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621202466
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6621202466.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: D., zast.: JUDr. Andrej Cífra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: 365.bank, a.s. so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 956,22 Eur so prísł., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 956,22 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 18.05.2021 do zaplataenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradit' žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.05.2021 domáhala voči žalovanému zaplataenia sumy 956,22 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania, pričom uviedla, že dňa 19.08.2013 malo dôjsť medzi žalobkyňou a N. na jednej strane a žalovaným na strane druhej k uzatvoreniu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom. Časť 3) zmluvy o úvere označenú ako Žiadosť o poskytnutie úveru vyplnila žalobkyňa, čo je zrejmé z poznámky v zátvorke „vyplní Dižník“ a vyplnila ju v Lučenci dňa 15.08.2013, kedy na predmetnú zmluvu o úvere pripojila svoj podpis. Táto časť zmluvy o úvere je návrhom na uzatvorenie zmluvy. V návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere sa uvádza, že bolo žiadané o úver v maximálnej výške 8.000 Eur s dobou splácania úveru 3 roky. Ďalej je v predmetnej časti 3) Zmluvy o úvere uvedený spôsob čerpania úveru - na účet v Poštovke (uvádza sa aj číslo tohto účtu a kód banky). Ďalej je uvedený termín splácania úveru - k 25. dňu v mesiaci.

1.1. Časť 4) zmluvy o úvere označenú ako Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, konkrétne bod 4.1 zmluvy o úvere doplnil žalovaný dňa 19.08.2013, kedy na predmetnú zmluvu o úvere pripojil svoj podpis. Táto časť zmluvy o úvere mala byť prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere, avšak z dôvodu zmien v obsahu oproti návrhu je časť 4) zmluvy o úvere, bod 4.1 novým návrhom na uzatvorenie zmluvy o úvere. V časti 4) zmluvy o úvere bode 4.1 sa nad rámec návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere uvádza: výška mesačnej splátky [Eur]: 271, výška úrokovej sadzby: 12,9 % p.a., RPMN banky v %: 15,27, priemerná RPMN na trhu v %: 12,25, celková výška nákladov: 1.874,04, dátum prvej splátky: 25.09.2013, dátum konečnej splatnosti úveru: 25.08.2016, počet mesačných splátok: 36.

1.2. Z uvedeného je zrejmé, že jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ nie sú zhodné, keďže zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám. Ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza zo zásady, že prijatie návrhu (t.j. súhlas s návrhom) musí

byť úplné. Podmienkou vzniku zmluvy preto je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. V prípade, že odpoveď na návrh obsahuje zmenu obsahu (výhrady, dodatky, zmeny), považuje sa za odmietnutie návrhu ako celku a za splnenia podmienok v § 43a ods. 1 OZ za nový návrh so zmeneným obsahom. Keďže k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu zmluvy nedošlo, nedošlo ani k uzatvoreniu zmluvy o úvere.

1.3. Pre prípad, že by zmluva o úvere bola vyhodnotená ako platná, žalobkyňa uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať:

- v súlade s písm. a) druh spotrebiteľského úveru - v zmluve o úvere absentuje,
- v súlade s písm. c) výslovné uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - v zmluve o úvere absentuje,
- v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - náležitosť RPMN je uvedená nesprávne a náležitosť celková čiastka v zmluve absentuje.

1.4. Pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, a to: výška úveru 8.000,- Eur a suma, ktorá bude splatená 9.756,- Eur, vychádza RPMN 13,89 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 4) zmluvy o úvere. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že úver poskytnutý žalovaným je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalovaný nemal právo na odplatu za poskytnutý úver.

1.5. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- v súlade s písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- v súlade s písm. b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

1.6. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 8.000,- Eur. Na základe predložených výpisov z úverového účtu žalobcu za obdobie od 9/2019 do 11/2019 je zrejmé, že bola uhradená suma 8.956,22 Eur. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného je tvorené úhradami žalobkyne v sume spolu 956,22 Eur vykonanými v období od 27.02.2019 do 26.11.2019 (zo splátky zaplatenej dňa 27.02.2019 predstavuje bezdôvodné obohatenie suma 88,96 Eur). Nakoľko bol poskytnutý úver vo výške 8.000,- Eur a reálne už bola zaplatená suma 8.956,22 Eur a žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 956,22 Eur. Žalobkyňa si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 18.05.2021 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 07.05.2021).

2. Na preukázanie svojich tvrdení pripojila žalobkyňa k žalobe Zmluvu o úvere - stavebný úver so sporením zo dňa 19.08.2013, výpis žalovaného z obchodného registra, výpočet RPMN na interaktívnej kalkulačke, výpis z úverového účtu žalobkyne, úrokové sadzby ECB, predžalobnú výzvu zo dňa 07.05.2021 a podací lístok.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe na výzvu súdu podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne o tom, že časť 4. zmluvy o úvere, bod 4.1. je novým návrhom na jej uzavretie, v dôsledku čoho nedošlo k akceptácii návrhu zmluvy zo strany žalobkyne žalovaným (podľa tvrdenia žalobkyne žalovaný jednostranne produkoval zmenený návrh) a teda ani k uzavretiu samotnej zmluvy o úvere. Žalobkyňa v jeho žalobe tvrdí, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu je absolútne neplatným právnym úkonom. Neplatnosť zmluvy o úvere tvrdí žalobkyňa na základe toho, že žiadosť žalobcu zo dňa 15.08.2013 bola schválená žalovaným dňa 19.08.2013 s náležitosťami zmluvy o úvere, ktoré žiadosť zo dňa 15.08.2013 neobsahovala. Podľa tvrdenia žalobkyne došlo v časti 4. zmluvy o úvere k doplneniu údajov žalovaným dňa 19.08.2013 do bodu 4.1, ktoré údaje sú odlišné od žiadosti žalobkyne a preto sa jedná o nový návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o úvere, ktorý nebol zo strany žalobkyne prijatý.

3.1. Žalovaný poukázal na obsah zmluvy o úvere, kde v časti 4 bod 4.6 žalobkyňa vyhlásila, že bola pred uzavretím zmluvy oboznámená a súhlasí s obsahom o.i. Obchodných podmienok, Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, tiež bola oboznámená o podmienkach úveru uvedených vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere stavebný úver so sporením. Toto vyhlásenie vykonala žalobkyňa pri podpise žiadosti o poskytnutie úveru dňa 15.08.2013.

3.2. Nadväzne na uvedené skutočnosti poukázal žalovaný na obsah článku 2 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička účinných od 10.06.2013, teda v čase uzavretia zmluvy o úvere, označenej ako „Návrh“, v ktorej je popísaný postup podania návrhu (žiadosti) o poskytnutie úveru, ďalej na článok 4 Obchodných podmienok, ktorý popisuje mechanizmus uzavretia úverovej zmluvy, pričom predmetná zmluva o úvere bola uzavretá za dodržania uvedeného postupu. Ďalej poukázal na znenie článku 4 bod 4.4 Obchodných podmienok, ktoré umožňovalo žalobkyňi v určenej lehote (5 pracovných dní) odmietnuť podmienky uzatvárajúcej zmluvy, žalobkyňa túto možnosť nevyužila, úver prijala a tento aj splácala. Zo všetkých uvedených skutočností vyvodzuje žalovaný záver o platnosti zmluvy o úvere.

3.3. Na podporu tvrdení o platnosti zmluvy o úvere žalovaný poukázal na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu v Banskej Bystrici, najmä na rozsudky, v ktorých mal žalovaný procesné postavenie žalobcu, a to rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/42/2018 zo dňa 25.10.2018 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/2/2019 zo dňa 30.01.2019.

3.4. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe namietala absenciu náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v zmluve o úvere [§ 9 ods. 2 písm. a), c), j)], žalovaný v celom rozsahu popieral žalobkyňou uplatnenú námietku o absencii predpísanej náležitosti - druh spotrebiteľského úveru a tvrdil, že žalobkyňa sa postupom uvedeným v časti 4 bod 4.6 Zmluvy o úvere oboznámila s obsahom a súhlasila o.i. aj s Formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere stavebný úver so sporením, kde je uvedené, o aký spotrebiteľský úver sa jedná. Z uvedeného je zrejmé, že zákonom vyžadovaná náležitosť (§ 9 ods. 2 písm. a) citovaného zákona) bola splnená. Žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy o úvere mala vedomosť o tom, aký druh úveru jej žalovaný poskytne po uzavretí zmluvy, jej námietka uplatnená v žalobe je preto nedôvodná.

3.5. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje predpísanú náležitosť, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Žalovaný v celom rozsahu popieral žalobkyňou uplatnenú námietku a tvrdil, že uvedenie sídla žalovaného (Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava) v záhlaví zmluvy o úvere je aj adresou žalovaného, na ktorej môže spotrebiteľ (žalobkyňa) uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ide o adresu, na ktorej môže pošta žalovanému doručiť zásielku alebo na ktorej možno žalovaného osobne navštíviť s cieľom podať tam reklamáciu alebo sťažnosť. Navyiac žalovaný tvrdil, že nakoľko sa nejednalo o predaj, tento údaj nebolo potrebné uvádzať. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/143/2018 zo dňa 26.02.2019, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/14/2019 zo dňa 03.12.2019 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/230/2017 zo dňa 12.12.2018.

3.6. K absencii náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorú žalobkyňa zmluve o úvere vytýka, žalovaný uviedol, že žalobkyňa za použitia internetovej kalkulačky pre výpočet RPMN dostupnej na www.fininfo.sk vypočítala RPMN vo výške 13,89 %, z čoho vyvodzuje, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko tam je uvedená vo výške 15,27 %. Aj v prípade, ak by žalobkyňa použila ako argument na preukázanie jej žalobnej námietky o nesprávnosti výpočtu RPMN dostupné internetové kalkulačky, tieto neposkytujú úplné a presné výpočty, sú orientačným nástrojom, ktorý informatívne počíta RPMN, no nemožno na tieto hľadieť ako na záväzný dôkaz a zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 8C/203/2015 zo dňa 14.09.2015.

3.7. Pre účely rámcovej kontroly výšky RPMN bežne siahajú spotrebiteľia po interaktívnych kalkulačkách dostupných na rôznych webových stránkach, medzi nimi aj po interaktívnej kalkulačke zverejnenej na webovej stránke <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>, na ktorú odkazuje prostredníctvom svojej stránky aj samotná Národná banka Slovenska. Ide len o akýsi rámcový kontrolný mechanizmus, teda výsledok z interaktívnej kalkulačky nemožno brať ako záväzný výpočet výšky RPMN. Správnosť, resp. nesprávnosť RPMN vie posúdiť práve Národná banka Slovenska, ktorá

vykonáva dohľad nad subjektami finančného trhu. RPMN sa zo vzorca vypočíta pomocou aproximácie. Najčastejšie sa používa Newtonová metóda alebo polenie intervalu. Už z predchádzajúcej vety je zrejmé, že výpočet RPMN je zložitý matematický postup, ktorý si vyžaduje náležité vzdelanie. Žalovaný zároveň poukázal na časť tlačovej správy Národnej banky Slovenska zo dňa 17.02.2020, z ktorej vyplýva záver o tom, že síce je daný jednotný vzorec pre výpočet RPMN, avšak dosádzanie premennej a voľba postupu môže spôsobiť rozdielne výsledky pri výpočte rozdielnymi subjektami. Správnu výšku RPMN môže nestranne určiť práve inštitúcia, ktorá vykonáva dohľad na finančnom trhu, a tou je Národná banka Slovenska.

3.8. Otázkou neplatnosti zmluvy, resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je podľa názoru žalovaného v tomto konaní potrebné riešiť ako predbežnú, a len v prípade, ak súd dospeje k záveru, že uzavretá zmluva je neplatným právnym úkonom, resp. sa jedná o úver bezúročný a bez poplatkov, je možné uvažovať o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Zmluva o úvere bola uzavretá legitímnym spôsobom v súlade so znením Obchodných podmienok a s nimi súvisiacich listín žalovaného platných v čase jej uzavretia, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, preto nie je daný dôvod jej neplatnosti, rovnako nie je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Na strane žalovaného žiadne bezdôvodné obohatenie nevzniklo a preto nárok žalobkyne na jeho vydanie považuje žalovaný v celom rozsahu za nedôvodný.

3.9. Ak by súd dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške uplatnenej žalobou, žalovaný uplatnil námietku premlčania časti nároku žalobkyne a tvrdil, že márne uplynula dvojročná subjektívna premlčacia doba. Ako sama žalobkyňa v žalobe uviedla, bola si vedomá skutočnosti, že dňom 27.02.2019 prvýkrát došlo splátkou vo výške 98,25 Eur k splateniu istiny úveru (čiastkou 9,29 Eur) a čiastka 88,96 Eur už predstavovala bezdôvodné obohatenie. Od uvedeného dátumu si žalobkyňa mohla a mala byť vedomá, že žalovanému plní nad rámec poskytnutej istiny úveru. Žalobkyňa uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 956,22 Eur za obdobie od 27.02.2019 do 26.11.2019, žalovaný tvrdí, že platby vykonané žalobkyňou pred dátumom 02.06.2019 (teda suma 500,72 Eur, v tom zo splátky uhradenej dňa 27.02.2019 suma 88,96 Eur, splátka uhradená dňa 25.03.2019 vo výške 6,75 Eur, splátka uhradená dňa 28.03.2019 vo výške 96,25 Eur, splátka uhradená dňa 25.04.2019 vo výške 103,- Eur, splátka uhradená dňa 25.05.2019 vo výške 10,76 Eur, splátka uhradená dňa 29.05.2019 vo výške 92,24 Eur) sú premlčané z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej premlčacej doby, nakoľko žalobkyňa jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobou na súde až dňa 02.06.2021. Ak by súd vykonaným a vyhodnoteným dokazovaním dospel k záveru, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, tak z nároku uplatneného žalobou žalobkyne zostala nepremľaná časť vo výške 455,50 Eur. Zároveň žalovaný poukázal na rozhodovacie prax súdov, konkrétne rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/20/2019 zo dňa 26.06.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/341/2017 zo dňa 20.06.2018 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo67/2011 zo dňa 01.05.2013.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku zopakovala, že v zmluve o úvere nie je uvedená náležitosť „druh spotrebiteľského úveru“. Druh spotrebiteľského úveru má byť jasná a určitá informácia v zmluve o úvere (nie v žiadosti, či inom formulári) a nemožno si ju zo zmluvy o úvere „iba“ vyvodzovať. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/176/2018 zo dňa 25.04.2019. V zmluve o úvere nie je vyslovene uvedená ani adresa predávajúceho, na ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

4.1. Žalovaný tvrdí, že uvedenie sídla žalovaného v záhlaví zmluvy o úvere je aj adresou pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti zo strany spotrebiteľa, avšak s týmto tvrdením žalovaného žalobkyňa nesúhlasí. V tejto časti úverovej zmluvy je uvedená len adresa sídla poskytovateľa úveru, pričom tam uvedené údaje iba umožňujú identifikovať žalovaného nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru. Na podporu uvedeného dala žalobkyňa do pozornosti súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/24/2020 zo dňa 30.11.2020.

4.2. Žalobkyňa ďalej argumentovala nesprávnou výškou RPMN a poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/23/2018 zo dňa 29.11.2018. Pri prepočte RPMN na webovej stránke (<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>) vychádza jej výška 13,89 %, avšak v zmluve o úvere je RPMN vo výške 15,27 % [bod č. 4.1.) zmluvy o úvere]. Presné uvádzanie podstatných obligatórnych

náležitosti je potrebné posudzovať aj v kontexte rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na body 34 a 42 odôvodnenia rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/15 (vo veci Home Credit Slovakia proti Klára Bíroová) a súvis s nedostatkami predmetnej zmluvy o úvere.

4.3. Ďalej žalobkyňa uviedla, že jej nárok je uplatnený v celom rozsahu v rámci premičacej doby. Začiatok plynutia premičacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže nastať skôr, ako je súdom právoplatne judikované porušenie zákona (bezúročnosti a bezpoplatkovosti), ktoré zakladá nárok na reštitučnú náhradu spotrebiteľa. Do pozornosti súdu dala rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.04.2021 vo veci C-485/19 (LH c/a Profi Credit Slovakia s. r. o.).

4.4. K tvrdenej neplatnosti zmluvy o úvere žalobkyňa dodala, že práve dodávateľ ako subjekt, ktorý pripravuje zmluvné formuláre, určuje spôsob ich uzatvorenia, ako aj rozsah možností spotrebiteľa pri jeho vyplňaní. Článok 4 Obchodných podmienok priamo predpokladá „dvojstupňový“ mechanizmus uzatvorenia zmluvy o úvere, a tiež počíta aj s úpravami návrhu zmluvy a jeho jednotlivých údajov. Konkrétne sa v uvedenom článku 4 - Návrh na uzatvorenie ZoÚ, bod. 4.1 uvádza: „Poštovka je po vyhodnotení bonity Dĺžníka oprávnená Návrh akceptovať, odmietnuť alebo upraviť podmienky požadovaného úveru, napr. výšku úveru a/alebo dĺžku splácania úveru, výšku úrokovej sadzby a/alebo iné podmienky...“. Žalovaný koncipovaním tejto zmluvnej podmienky vytvoril zmluvný predpoklad pre obchádzanie ustanovení Občianskeho zákonníka. V nadväznosti aj na vyššie uvedené žalobkyňa trvala na argumentácii, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere v súlade s ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ nie sú zhodné, nakoľko zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12Csp/108/2019 zo dňa 05.03.2020.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne na výzvu súdu podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku uviedol, že pokiaľ ide o vytýkanú absenciu adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, zastáva názor, že trvať na tom, aby v zmluve bola okrem sídla veriteľa uvádzaná ako osobitný údaj aj adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, predstavuje neprimeraný formalizmus a navyiac, keďže sa jedná o poskytnutie úveru, teda finančných prostriedkov spotrebiteľovi, je veľmi obťažná predstava, o akú reklamáciu (keďže nejde o predaj tovaru) by sa malo jednať. Na podporu tohto tvrdenia poukázal žalovaný na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/14/2019 zo dňa 03.12.2019.

5.1. Pokiaľ ide o tvrdenú nesprávnu výšku RPMN uvedenú v zmluve o úvere, žalovaný opäť odkázal na obsah svojho vyjadrenia zo dňa 17.06.2021 k žalobe žalobkyne, v ktorom dal do pozornosti súdu stanovisko Národnej banky Slovenska zo dňa 17.02.2020. Táto najvyššia banková autorita sa jasne a zrozumiteľne vyjadrila k otázke ustanovenia o RPMN uvedenom v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tvrdiac, že „príslušný zákon je v detailoch výpočtu nedostačujúci“ a „nesprávne vypočítaná RPMN neraz vedie k súdnym sporom“. Otázka výpočtov výšky RPMN v spotrebiteľských úverových zmluvách je v rozhodovacej praxi súdov Slovenskej republiky bohato judikovaná, pričom veľká časť súdnych rozhodnutí obsahuje záver súdu o tom, že internetová kalkulačka pre výpočet RPMN poskytuje len nezáväznú a informatívnu výpočty, je len orientačným nástrojom, ktorý informatívne počíta RPMN, no nemožno na ňu hľadieť ako na záväzný dôkaz.

5.2. Žalovaný zotrval na námietke premlčania časti uplatňovaného nároku žalobkyne s tým, že ak sa v konaní preukáže, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, je podľa názoru žalovaného vhodné na túto situáciu aplikovať ustanovenia § 451 a nasl. a § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

5.3. K námietke neplatnosti zmluvy o úvere žalovaný uviedol, že žalovaný v procese uzatvárania zmlúv poskytuje záujemcom (žiadateľom) o úver všetky požadované informácie, je im umožnené v prípade ich záujmu nahliadnuť do ponúkaných dokladov, tieto sú navyiac dostupné na všetkých obchodných miestach žalovaného a taktiež na jeho webovom sídle (rovnaká situácia bola aj v čase uzavretia zmluvy o úvere), čo vytvára dostatok možností a časový priestor na zoznámenie sa s ich obsahom, teda žiadateľ o úver už môže pred uzatvorením zmluvy prísť do ním vybraného obchodného miesta zoznámený s obsahom dokladov pripojených k zmluve. Žalovaný nemôže „donútiť“ žiadateľa o úver, aby sa riadne oboznámil s obsahom návrhu zmluvy a dokladov súvisiacich so zmluvou o úvere pred jej podpísom.

5.4. Zmluva o úvere bola žalobkyňou uzavretá slobodne a vážne v situácii, kedy na bankovom trhu v Slovenskej republike pôsobilo (a aj v súčasnosti pôsobí) viacero bankových subjektov, žalobkyni nič nebránilo, aby sa zoznámila s podmienkami jednotlivých bánk a vybrala si takú ponuku, ktorá jej najlepšie vyhovuje. Z takejto slobodnej voľby vyšiel žalovaný ako zmluvný partner žalobkyne na základe jej slobodného rozhodnutia, pričom žalovaný tvrdí, že žiadneho zo svojich zmluvných partnerov - spotrebiteľov neobmedzoval v ich možnosti vopred sa zoznámiť s ponúkanými zmluvnými podmienkami. Ak by samotná žalobkyňa k uzavretiu zmluvy o úvere pristupovala dostatočne informovaná (vlastnou aktivitou) a zmluvné podmienky ponúkané žalovaným by vyhodnotila ako nepriaznivé, nič jej nebránilo uzavrieť úverovú zmluvu za iných pre neho výhodnejších podmienok s iným peňažným ústavom.

5.5. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa mala v čase uzavretia zmluvy o úvere viaceré možnosti ako sa zoznámiť s dokladmi obsahujúcimi podmienky, za ktorých žalovaný ponúka jeho úverové produkty. Podľa názoru žalovaného je nesprávny záver o tom, že len on sám nesie zodpovednosť za obsah uzavretých právnych úkonov a rozsah práv a povinností z nich vyplývajúcich. Je toho názoru, že takúto zodpovednosť je potrebné primerane rozložiť aj na stranu žalobcu napriek tomu, že sa jedná o spotrebiteľa. Napriek ochrane poskytovanej spotrebiteľom právnym poriadkom Slovenskej republiky nemožno túto ochranu vykladať absolútne. Hoci spotrebiteľ je vnímaný ako slabšia strana vo vznikajúcom záväzkovo právnom vzťahu, nemožno ani jeho zbaviť povinnosti dodržiavať svoje zmluvné záväzky.

5.6. Žalovaný popiera tvrdenie žalobkyne, že „žalovaný koncipovaním tejto zmluvnej podmienky vytvoril zmluvný predpoklad pre obchádzanie ustanovení Občianskeho zákonníka.“ Žalovaný je riadne certifikovaným bankovým subjektom, ktorý vykonáva jeho činnosť pod dohľadom Národnej banky Slovenska a vylučuje akúkoľvek možnosť, že by prípravou a následnou aplikáciou zmluvnej dokumentácie používanej v spotrebiteľských úverových vzťahoch obchádzal zákon.

6. Dňa 04.08.2021 doručila žalobkyňa súdu ďalšie svoje písomné vyjadrenie, v ktorom zotrvala na názore o absencii náležitosti - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a nesprávnej výške RPMN v zmluve o úvere. K námietke premlčania nad rámec predchádzajúcej argumentácie uviedla, že bezdôvodné obohatenie, ktoré má svoj základ v absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov, začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, teda od právoplatnosti rozsudku. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania poukázala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci SC Raiffeisen Bank SA č. C-698/18 zo dňa 09.07.2020.

6.1. Žalobkyňa zotrvala aj na tvrdeniach, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže podľa jej názoru jednostranný úkon „návrh zmluvy“ a jednostranný úkon „prijatie návrhu“ nie sú zhodné, nakoľko zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhu k zmenám. Podmienkou vzniku akejkoľvek zmluvy je prijatie návrhu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. Pokiaľ teda nedošlo k opätovnému prijatiu zmeneného návrhu, nemohlo dôjsť ani k platnému uzatvoreniu zmluvy. Absolútna neplatnosť zmluvy o úvere je dôsledkom chyby žalovanej banky v procese uzatvárania obdobných zmlúv. Zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoCsp/58/2020 - 208 zo dňa 16.12.2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/105/2019 - 236 zo dňa 02.10.2019 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/107/2019 - 209 zo dňa 26.05.2020.

7. Vo veci sa dňa 06.10.2021 uskutočnilo súdne pojednávania.

8. Žalobkyňa na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu trvala na podanej žalobe, nakoľko žalovaná banka podľa jej názoru nemala nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky. Primárne poukázala na nezhodu návrhu a prijatia návrhu. Túto skutočnosť odvodzuje od ustanovenia Obchodných podmienok, ktoré predpokladá dvojstupňový vznik zmluvy, ako aj z rozdielných dátumov, miest a podpisov jednotlivých zmluvných strán. V prípade, ak súd vyhodnotí, že zmluva vznikla, resp. že nie sú pochybnosti o bezvýhradnom prijatí návrhu, poukázala žalobkyňa na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko má za to, že tieto majú byť uvedené jednoznačne a určito priamo v zmluve o úvere, resp. pokiaľ sú uvádzané mimo zmluvy o úvere, musia byť na ne uvedené v zmluve o úvere jednoznačné a presné odkazy. Čo sa týka náležitosti „druh úveru“, túto považuje žalobkyňa za neuvedenú priamo v zmluve o úvere a dodala, že v tomto prípade ide o náležitosť,

ktorá je nevyhnutná na to, aby bolo potrebné rozlíšiť, či ide v skutočnosti o stavebný úver, ako je zmluva označená, čo pôsobí máťúco a môže uviesť spotrebiteľa do omylu ohľadne toho, aký typ úveru vlastne získava, či je to stavebný úver podľa zákona o stavebnom sporení alebo je to bezúčelový spotrebný úver alebo účelový spotrebný úver. Táto skutočnosť zo zmluvy o úvere nevyplýva. Taktiež poukázala na to, že nemožno stotožňovať adresu veriteľa, na ktorej môže byť uplatnená sťažnosť, s označením veriteľa formou obchodného mena, sídla a IČO, čo vyplýva priamo z § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, že ide o dve rozdielne náležitosti. Celková čiastka úveru, ktorá má byť zaplatená, sa v zmluve vôbec nenachádza. Pokiaľ by čo i len jedna z náležitostí chýbala, úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. V tom prípade by neexistoval nárok na odplatu a všetky peňažné prostriedky poskytnuté nad rámec sumy 8.000,- Eur je nutné považovať za bezdôvodné obohatenie tak, ako ho vyčíslili. Bezdôvodným obohatením sú splátky, ktoré realizovala žalobkyňa v čase od 27.02.2019 do 26.11.2019, ktoré sú v predloženej výpise označené ako „splátka anuity“, pričom splátka zo dňa 27.02.2019 vstupuje do bezdôvodného obohatenia len v sume 88,96 Eur. Nemožno sa stotožniť s tým, že žalobkyňa získala informáciu o bezdôvodnom obohatení, už keď reálne k bezdôvodnému obohateniu došlo, ale len keď došlo k právnomu posúdeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Keď sa klientka dozvedela, následne sa podala žaloba v trojročnej objektívnej lehote a je otázne, či dvojnásobná subjektívna lehota vôbec začala plynúť. Celá suma bezdôvodného obohatenia vznikla až dňom 26.11.2019 a od tohto momentu do podania žaloby premlčacia doba neuplynula, bezdôvodné obohatenie je potrebné posudzovať ako celok.

9. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná a preto ju žiadal zamietnuť. S každou žalobnou námietkou žalobcu sa vo svojich písomných vyjadreniach vypořádaval, má za to, že preukázal nedôvodnosť takýchto žalobných námietok, súdu ponúkol aj jednotlivé rozsudky z rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky vrátane odvolacieho Krajského súdu v Banskej Bystrici. Pokiaľ ide o jednotlivé námietky, druh úveru je uvedený už v samotnom označení zmluvy ako stavebný úver, ktorý podľa názoru žalovaného nevyvolal žiadne pochybnosti o tom, o aký iný druh úveru by sa malo ísť. V úverovej zmluve v tých častiach, ktoré žalovaný označil v jeho písomných podaniach, žalobca potvrdil, že sa pred uzavretím zmluvy oboznámil aj s listinami, ktoré súvisia s touto zmluvou, a preto v čase zmluvy mu bola jasná väčšina toho, čo v žalobe namietal. Pokiaľ sa jedná o stanovenie výšky alebo námietku nesprávnej výšky RPMN, tu sa žalovaný pridrižava svojho názoru produkovaného vo vyjadrení k žalobe, kedy poukázal aj na stanovisko Národnej banky Slovenska, ktorá jednoznačne hovorí o tom, že interaktívne kalkulačky, ktoré sa používajú v súdnych konaniach, by nemali slúžiť ako dôkaz, nakoľko majú len informatívny charakter a jednotnú metodiku výpočtu RPMN má v úmysle Národná banka vypracovať tak, aby nedochádzalo v jednotlivých súdnych konaniach k rozporom. Pokiaľ sa jedná o adresu, na ktorej môže byť zo strany spotrebiteľa uplatnená sťažnosť alebo reklamácia, rovnako poukázal žalovaný na rozhodovaciu prax odvolacích súdov, a to, aby konkrétne v zmluve bola uvedená adresa, na ktorej je možné uplatniť sťažnosť alebo reklamáciu, považuje žalovaný za nadmerný a neprimeraný formalizmus. Priemernému spotrebiteľovi musí byť jasné, s kým uzatváral zmluvu a ak je tento riadne označený, tak podľa názoru žalovaného niet pochybností o tom, kam a u koho by mal uplatňovať žalobcu, ale aj každý iný spotrebiteľ svoju sťažnosť alebo reklamáciu. Pokiaľ sa jedná o námietku neplatnosti zmluvy, aj napriek tomu, ak nedôjde v jeden a ten istý deň k podpisu zmluvy a aj napriek tomu, ak žalovaný do časti 3 dopĺňal údaje, nejedná sa o nový návrh. Žalovaný trval na námietke premlčania uplatneného nároku. Zotrvával na názore, že v tomto prípade sa má aplikovať ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade uplynula subjektívna premlčacia lehota a nárok žalobkyne považuje za čiastočne premlčaný. Na otázku súdu, či sa Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere predložený súdu vzťahuje na tento zmluvný vzťah, právny zástupca žalovaného uviedol, že pracuje s tými podkladmi, ktoré mu klient poskytne. Má za to, že tento formulár sa vzťahuje na tento zmluvný vzťah, lebo bol poskytnutý v súvislosti s touto zmluvou. Pokiaľ žalobkyňa namietala absenciu údajov o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, toto ponechal na úvahe súdu, ako toto tvrdenie vyhodnotí. Pokiaľ ide o moment, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o bezdôvodnom obohatení, v tomto sa žalovaný stotožňuje so závermi Krajského súdu v Trenčíne, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení k žalobe. Dlužník pri primeranej obozretnosti by mal sledovať svoje záležitosti, strážiť svoju platobnú disciplínu, a preto keď prvýkrát preplatil istinu, začala plynúť premlčacia lehota. Keďže v tomto prípade mala žalobkyňa splatiť úver v splátkach, lehota začala plynúť od splatnosti jednotlivých splátok a nezačala plynúť až od vzniku bezdôvodného obohatenia ako celku.

10. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

11. Zmluva je formulár s predtlačeným označením veriteľa a s označením Zmluva o úvere - stavebný úver so sporením, do ktorého záujemca o poskytnutie úveru vyplní svoje osobné údaje a údaje o požadovanom úvere. Zo zmluvy vyplýva, že žalobkyňa D. ako dlžník - žiadateľ vyplnila údaje v bodoch 1 až 3 formulára, teda [1] Zmluvné strany - dlžník - žiadateľ a spoludlžník, a vlastník nehnuteľnosti (bytu alebo domu), [2] Nehnuteľnosť a [3] Žiadosť o poskytnutie úveru - stavebný úver so sporením (pri všetkých uvedených častiach formulára bola uvedená poznámka, že tieto „vyplní dlžník“), kde uviedla svoje osobné údaje a údaje spoludlžníka N. v bode 1 písm. B, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti v bode 1 písm. C, adresu nehnuteľnosti v bode 2 a údaje o požadovanom úvere v bode 3, kde žiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 8.000,- Eur s dobou splácania 3 roky, čerpanie úveru na účet v Poštovke, splácanie úveru k 25. dňu v mesiaci. Zmluvu žalobkyňa ako žiadateľ/dlžník a spoludlžníčka podpísali v Lučenci dňa 15.08.2013.

12. Žalovaný neskôr, dňa 19.08.2013, vyplnil bod [4] formulára - Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, v ktorom je uvedené, že výška úveru je 8.000,- Eur, výška mesačnej splátky 271,- Eur, výška úrokovej sadzby 12,9 % p.a., RPMN banky 15,27 %, priemerná RPMN na trhu 12,25 %, celková výška nákladov 1.874,04 Eur, poistenie schopnosti splácať úver - nepoistený úver, dátum 1. splátky 25.09.2013, dátum každej ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 25.08.2016, počet mesačných splátok 36, číslo úverovej zmluvy XXXXXXXXXXX, číslo úverového účtu XXXXXX XXXXXXXXXXX/XXXX, číslo účtu čerpania XXXXXX XXXXXXXXXXX/XXX.0, typ nehnuteľnosti dom, adresa nehnuteľnosti N.. Žalobca formulár podpísal dňa 19.08.2013, pričom preukázateľne do formulára v bode 4 v porovnaní s bodom 3 doplnil údaje týkajúce sa výšky splátky, výšky úrokovej sadzby, RPMN, priemernej RPMN, celkovej výšky nákladov, dátumu splatnosti prvej splátky, dátumu konečnej splatnosti úveru, a to až po podpísaní formuláru žalobkyňou.

13. Z predloženého výpisu z úverového účtu má súd preukázané, že dňa 20.08.2013 došlo k bezhotovostnému čerpaniu úveru vo výške 12,- Eur + 7.828,- Eur + 160,- Eur, spolu 8.000,- Eur.

14. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa doposiaľ žalovanému uhradila sumu 8.956,22 Eur.

15. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 956,22 Eur od obdobia od 27.02.2019 do 26.11.2019 titulom plnení v prospech žalovaného, ktoré vyplývajú z predloženého výpisu z úveru, v ktorom sú označené ako „splátka anuity“ s tým, že zo splátky zo dňa 27.02.2019 predstavuje bezdôvodné obohatenie len suma 88,96 Eur.

16. Z výpisu z úverového účtu vyplývajú v období od 27.02.2019 do 26.11.2019 nasledovné splátky anuity: dňa 27.02.2019 suma 98,25 Eur (z tejto sumy do bezdôvodného obohatenia vstupuje len suma 88,96 Eur), dňa 25.03.2019 suma 6,75 Eur, dňa 28.03.2019 suma 96,25 Eur, dňa 25.04.2019 suma 103,- Eur, dňa 25.05.2019 suma 10,76 Eur, dňa 29.05.2019 suma 92,24 Eur, dňa 25.06.2019 suma 102,76 Eur, dňa 29.07.2019 suma 103,24 Eur, dňa 30.08.2019 suma 103,- Eur, dňa 25.09.2019 suma 103,- Eur, dňa 25.10.2019 suma 101,26 Eur, dňa 26.11.2019 suma 45,- Eur.

17. Predžalobnou výzvou zo dňa 07.05.2021 žalobkyňa vyzvala žalovaného na dobrovoľné plnenie sumy 956,22 Eur, ktorá predstavuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na zaplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 161,54 Eur a na vystavenie a zaslanie kvitancie, že pohľadávka podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zanikla splnením riadne a včas, v lehote do 17.05.2021, v opačnom prípade bude zo strany žalobkyne podaná žaloba na súd. Predžalobná výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 07.05.2021.

18. Nebolo medzi stranami sporné, že napriek označeniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (stavebný úver so sporením) je poskytnutý úver spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., čo nepochybne vyplýva aj zo zmluvy a nejedná sa o stavebný úver v režime zákona Slovenskej národnej rady č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení.

19. Sporným medzi stranami bolo, či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (konkrétne údaj o druhu spotrebiteľského úveru, adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a či je v zmluve správne uvedený údaj o RPMN) alebo sa v dôsledku absencie týchto náležitostí považuje úver poskytnutý v zmysle zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Spornou tiež bola platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre nedostatky kontraktáčného procesu. Sporným rovnako bolo, či je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia (sčasti) premlčaný.

20. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 40 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

22. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

23. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

24. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

25. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

26. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 19.08.2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

32. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

33. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

36. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

37. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa čl. 4, bodu 4.1 Obchodných podmienok pre stavebný úver so sporením účinných od 10.06.2013 (ďalej len „OP“), Poštovka je po vyhodnotení bonity Dlížníka oprávnená Návrh akceptovať, odmietnuť alebo upraviť podmienky požadovaného úveru, napr. výšku úveru a/alebo dĺžku lehoty splácania úveru, výšku úrokovej sadzby a/alebo iné podmienky, alebo si vyžiadať od Dlížníka predloženie dodatočných dokumentov. Poštovka svoje rozhodnutie následne oznámi Dlížníkovi.

39. Podľa čl. 4, bodu 4.4 OP, Poštovka vykoná oznámenie najmä telefonicky na telefónne číslo uvedené v Návrhu ako telefónne číslo Dlížníka; ak Dlížník nie je zastihnutý, písomné oznámenie mu bude doručené spôsobom uvedeným vo VOP. Ak Dlížník neodmietne [telefonicky alebo písomne do 5 pracovných dní] upravenú výšku úveru, upravenú výšku úrokovej sadzby, ani upravenú lehotu jeho splácania alebo úpravu iných podmienok, alebo, ak Poštovka schváli požadovanú výšku úveru a lehotu jeho splácania uvedenú v Návrhu, odošle jeden originál ZoÚ Dlížníkovi, ktorý je povinný o skutočnostiach poskytnutia a čerpania úveru informovať Spoludlížníkov. Spoludlížníci podpisom na Návrhu/ZoÚ splnomocňujú Dlížníka na prevzatie originálu ZoÚ aj v ich mene.

40. Podľa čl. 4, bodu 4.6 OP, Poštovka informuje Dlížníka pred uzatvorením ZoÚ o niektorých podmienkach úveru prostredníctvom Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere - stavebný úver so sporením [Formulár], a to v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení [ZoSÚ].

41. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musí obohatenie vydať.

42. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

43. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

44. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premŕči za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

45. Je nepochybné, že návrh na uzavretie zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu podával dlžník (žalobkyňa) a podpísala ho dňa 15.08.2013. Veriteľ (žalovaný) žiadosť/zmluvu podpísal dňa 19.08.2013 (pričom na druhý deň, 20.08.2013 poskytol žalobkyni aj peňažné prostriedky, a to vo výške 8.000,- Eur), kedy následne, resp. až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom úvere (bod 4).

46. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný oproti návrhu žalobkyne na uzavretie zmluvy doplnil výšku splátky, výšku úrokovej sadzby, hodnotu RPMN úveru aj priemernú RPMN na trhu, dátum splatnosti 1. splátky aj termín konečnej splatnosti úveru.

47. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa a žalovaný mienili uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Na kontraktačný proces je potrebné aplikovať kogentné ustanovenia § 43a a nasledujúce OZ, ktorého aplikáciu zákon č. 129/2010 Z. z. nevylučuje (§ 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch). Občiansky zákonník kogentne ustanovuje, že v rámci procesu uzavierania každej zmluvy akákoľvek zmena oproti návrhu na jej uzavretie predstavuje nový návrh (§ 44 ods. 2 prvá veta OZ), ktorý podlieha akceptácii. Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný oproti návrhu žalobkyne na uzavretie zmluvy doplnil podmienky úveru (náležitosti). Nakoľko výška splátky, výška úrokovej sadzby, RPMN, priemerná RPMN, dátum splatnosti 1. splátky aj termín konečnej splatnosti úveru predstavujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f), g), i), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch), pri ich doplnení, resp. zmene musí ísť o nový návrh na uzavretie zmluvy. Tieto údaje v čase uzavretia zmluvy sú dôležité z toho hľadiska, že na ich základe sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie, alebo nie, preto pri doplnení týchto údajov veriteľom mala nasledovať akceptácia zo strany v tomto prípade pôvodného navrhovateľa, ktorý sa dostáva do pozície akceptanta. Musí mu byť teda vytvorená možnosť schválenia tejto zmeny, prípadne odmietnutia uzavretia zmluvy z dôvodu, že s poskytnutím úveru napríklad pri danej výške splátky, úrokovej sadzby, RPMN nesúhlasí. Nové údaje smerom k žalobkyni predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že žalobkyňa takýto nový návrh akceptovala.

48. Občiansky zákonník nemá ustanovenie, že na uzavretie zmluvy stačí dohoda strán o jej podstatných náležitostiach, preto na uzavretie zmluvy sú nevyhnutné dva adresované jednostranné právne úkony, ktoré sú úplne obsahovo zhodné. Nakoľko zákon vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch), návrh na jej uzavretie ako aj jeho prijatie musia mať písomnú formu, pričom z obsahu spisu nevyplýva tvrdenie o písomnom prijatí nového návrhu na uzavretie zmluvy s doplnenými náležitosťami zo strany žalobkyne. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu (§ 46 ods. 2 prvá veta OZ), t.j. iná forma prijatia návrhu na uzavretie obligatórne písomnej zmluvy ako písomná neprihádza do úvahy.

49. Kontraktačný proces nemôže byť pritom upravený a modifikovaný v samotnej zmluve o úvere, resp. obchodných podmienkach zmluvy o úvere, pretože je logicky vylúčené, aby samotná zmluva, resp. obchodné podmienky, ktoré sa mali stať súčasťou právneho vzťahu strán na základe inkorporačnej doložky v zmluve, mohli upravovať práva a povinnosti strán pred samotným vznikom zmluvy. Je potrebné zdôrazniť, že zmluvná sloboda strán nezahŕňa aj právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, pretože ustanovenia § 43a a nasledujúce OZ majú kogentný charakter a účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nich nemôžu odchýliť. Osobitný kontraktačný proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy môže ustanoviť iba zákon a nie dohoda strán.

50. Uvedený rozpor kontraktačného procesu medzi žalobkyňou a žalovaným so zákonom spôsobuje, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorý záver z hľadiska ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že úver poskytnutý žalobkyni zo strany žalovaného je bezúročný a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch].

51. Následkom nedodržania písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda je v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru, nie absolútna neplatosť zmluvy ako celku s následným bezdôvodným obohatením, ako vo

svojich vyjadreniach smerovali argumentáciu strany sporu. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudkoch Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoCsp/58/2020-208 zo dňa 16.12.2020 a sp. zn. 11Co/105/2019 zo dňa 02.10.2019.

52. Súd uvádza, že už samotné nedodržanie písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre úplnosť sa však súd zaoberal aj žalobkyňou vytýkanou absenciou niektorých obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne druhu spotrebiteľského úveru, adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

53. Žalobkyňa namietala, že zmluva o úvere neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. - druh spotrebiteľského úveru. Žalovaný v tejto súvislosti odkazoval na Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere - stavebný úver s počiatočným vkladom (č.l. 84 spisu). Preskúmaním obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel súd k záveru, že v zmluve jednoznačne absentuje náležitosť - druh spotrebiteľského úveru. Uvedenie tejto náležitosti vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, kde sa uvádza „druh spotrebiteľského úveru - bezúčelový“, podľa názoru súdu neobstojí. Súdu nie je ani zrejmé, či sa predmetný formulár skutočne vzťahuje na prípad tohto úveru, nakoľko tejto skutočnosti nesvedčia ani údaje uvedené vo formulári, napríklad splatnosť v rokoch (počet splátok), kde sa uvádza, že pri výške pôžičky 8.000,- Eur a splatnosti 36 mesiacov (3 roky) je výška splátky 260,- Eur, avšak v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným výška splátky činila 271,- Eur. To isté platí aj pri náležitosti celková čiastka, ktorú klient zaplatí, uvedená vo formulári. Pri pôžičke vo výške 8.000,- Eur a dobe splatnosti 3 roky mala táto suma predstavovať 9.659,- Eur. Keďže však celkové náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere tvorili 1.874,04 Eur, celková čiastka, ktorú mala spotrebiteľka podľa zmluvy zaplatiť, mala byť vo výške 9.874,04 Eur. Nahliadnutím do zmluvy o spotrebiteľskom úvere však súd zistil, že náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch - celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere vôbec uvedená. Len malým písmom je v zmluve uvedené, že táto predstavuje súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

54. Pokiaľ žalobkyňa vytýkala zmluve o splátkovom úvere, že táto neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, s touto argumentáciou žalobkyne sa súd nestotožňuje. V posudzovanom prípade vzhľadom na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobkyňa (spotrebiteľ) nepochybne vedela, kto je jej veriteľom a aká je adresa, na ktorej môže podať aj prípadnú reklamáciu a sťažnosť týkajúcu sa úverovej zmluvy. Rovnako sa súd nestotožňuje ani s názorom, že ňou uvádzané nesprávne uvedenie údaju o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere spôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. V úverovej zmluve bola RPMN vyjadrená hodnotou 15,27 %. Podľa názoru žalobkyne je tento údaj uvedený nesprávne, nakoľko po prepočítaní RPMN na internetovej kalkulačke na webovej stránke www.fininfo.sk, vychádza RPMN vo výške 13,89 %. V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak bola teda RPMN uvedená v zmluve vyššia, než je výpočet žalobkyne, nemožno tento údaj považovať za uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Súd len pre úplnosť poznamenáva, že výpočet, ktorý by urobil súd alebo strana sporu na niektorej z webových stránok v tzv. spotrebiteľskej kalkulačke, nie je záväzný. Bez ohľadu na túto skutočnosť však pre rozhodnutie a záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, postačuje, ak súd zistí, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané (popri dôvode bezúročnosti a bezpoplatkovosti spočívajúcom v nedostatku písomnej formy zmluvy).

55. Vzhľadom na zistenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru tak splátky úveru zaplatené žalobkyňou žalovanému nad skutočne poskytnutú sumu úveru predstavujú bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 OZ ako plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný povinný žalobkyňi podľa § 451 ods. 1 OZ vydať. Nakoľko samotná celková suma, ktorá bola žalobkyňou žalovanému zaplatená, a to 8.956,22 Eur, nebola medzi stranami sporná, pričom žalobkyňa čerpala úver vo výške 8.000,- Eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného teda predstavuje sumu 956,22 Eur.

56. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania časti uplatneného nároku žalobkyne, v tejto súvislosti súd uvádza, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, ktoré sa premlčuje podľa § 107 OZ. Súd bol povinný prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať, ak uplynula aspoň jedna z lehôt, a to objektívna trojročná alebo subjektívna dvojročná premlčacia lehota.

57. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt (splátky) treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohatenia sa.

58. Subjektívna premlčacia lehota nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia lehota. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde.

59. V tomto prípade si žalobca podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vo výške 956,22 Eur, ktoré tvorí súčet úhrad žalobkyne vykonaných v prospech žalovaného v období odo dňa 27.02.2019 do 26.11.2019. Z úhrady vykonanej dňa 27.02.2019 predstavuje bezdôvodné obohatenie len suma 88,96 Eur. Žaloba bola podaná na súde dňa 27.05.2021. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade nedošlo u žalobkyne k uplynutiu subjektívnej ani objektívnej lehoty podľa § 107 OZ, preto je námietka premlčania vznesená žalovaným nedôvodná.

60. Keďže nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacia doba začína plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. Zákon totiž pre začiatok jej plynutia predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba o bezdôvodnom obohatení dozvedela a kto ho získal, nie čas, od kedy sa dozvedieť mohla a mala s poukazom na to, že mala poznať právo. Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie, ale o znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenia vyvodíť.

61. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/364/218-231 zo dňa 17.06.2020.

62. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

63. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

64. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobkyne priznal aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 956,22 Eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dobrovoľné splnenie povinnosti v zmysle výzvy žalobkyne.

65. Lehotu na plnenie určil súd v súlade s ustanovením podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pretože na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie nezistil dôvod.

66. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v spore plný úspech, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

70. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).